

azpu-
idele-
m se
ter
svoje
shod
pa je
opo-
ranili
pan-
ki
nem-
zbo-
rneg-
zbra-
e žen-
anega
dnevi-
ska-
skana-
ovenci-
kmetia-
a raje-
sju se
li, ka-
akšna-
r druz-
zorablja,
ker se govor-
gardo-
ljudem gradove.
da ře-
črava!

oduskega biča, — zdaj pa hočejo osrednjim silam komandirati. S to poljsko žlaho bo treba energično besedo izpregovoriti!

Ne podpisujte „jugoslovan- ske“ pole!

Cesarska oblast ni odredila nobenega glasovanja med preprostim ljudstvom glede bodoče sestave naše domovine Avstro-Ogrske. Zato to podpisovanje

nima nobene veljave

in ima edino ta namen, da bi povzročilo ne-slogovo v vrstah poštenega avstrijskega prebivalstva. Nabiranje podpisov pa je tudi

protipostavno

in vsak nabiralec podpisov zamore priti pred kazensko sodijo. To pa tembolj, ker se do nabiranje vrši v mnogih slučajih

na sleparsi način,

ker se nevedne ženske in otroke v ta namen r druzorablja, ker se govor o rekvirirjanju in obe-gardota ljudem gradove. V resnici pa se ne gre da ře za ničesar druga nego za

razrušenje Avstrije

in za uresničenje neke nove „jugoslovanske države“, ki bi bila v prvi vrsti srbska

Nikdo

toraj naj ne podpisuje te pole, pa jih naj prinese kdorkoli, nikomur se ne pustite za-pelejivati na

protiavstrijsko pot.

S to „jugoslovansko“ hujskarijo se na govo-vsak način podaljša vojno in onemotrušivito častni mir. Kajti naši sovražniki, a niti misljijo vsled te hujskarije, da je res veliki elj nadel avstrijskega prebivalstva protidomovin-ker seskega mišlenja. Naši nasprotniki misljijo, da naj smo slab in razdrženi, da smo revolucionarne odnem ga mnenja!

Naš cesar

ne v prestolnem govoru jasno povedal, da si bodemo svoj dom sami uredili.

To je pravo načelo in edino na tej pod-lagi zamorem doseči čimprejši in čimugod-nejni

mir!

Zato ne podpisujte protiavstrijske „jugoslo-vanske“ izjave, kajti trpeli bi sami z vso domo-vino velikansko škodo!

Gospodarske stvari.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdje so letni in kramarski sejni; sejni zaznamo-vani z zvezdicami (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 16. februarja: Vuzenica**, okr. Ma-renberg; Brežice (svinjski sejem).

Dne 19. februarja: Pišece**, okr. Brežice; Zgornja Polškava**, okr. Slovenska Bi-strica; Ljutomer**; Voitsberg**; Murau*; Or-mož (svinjski sejem); Badgona*.

Dne 20. februarja: Imeno (svinjski se-jem), okr. Kozje; Ptuj (svinjski sejem).

Dne 21. februarja: Breg pri Ptuju (svinjski sejem).

Dne 22. februarja: Sv. Vid ob Vogau**, okr. Lipnica; Teharje**, okr. Celje; Rogatec (svinjski sejem).

Dne 23. februarja: Slovenji Gradec**; Brežice (svinjski sejem).

Vodilo za pašo prašičev in plemenskih svinj.

1. Za pašo sta najboljša detelja in mehka trava, dokler so rastline mlade in mehke.

2. Z rastodi letnim časom so deteljni pašniki boljši od travnih pašnikov. Novo nasejana deteljišča so pozno poleti in v jeseni izvrstni pašniki za svinje.

3. Z mlado in mehko pašo se plemenske svinje lahko redijo. Dojnjih svinjam se mora hrane dodati.

4. Ko se začne trava klasiti in detelja dreveti, treba je piče dodajati. To se naj zgodi pri mladih svinih prej kakor pri starih.

5. Ob vlažnem vremenu in pri mehkih pašnih rastlinah bodi čas za pašo krajši, približno 1 ura. Čim bolj suho je vreme, čim trže so pašne rastline, tem več časa rabijo svinje, da se napasejo.

6. Najboljši čas za pašo je rano jutro ali večer pred sončnim zahodom. Spomladi se lahko ob vsaki dnevnih dobi pasi, najboljše zjutraj, opoldne in zvečer. Ob vročem vremenu najboljše dvakrat zjutraj, dvakrat popoldne, ob 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne bodi prestanek.

7. Dokler so svinje lačne, se pasejo, ko so site, začnejo rovati in se naj poženejo v ograjo, da ne kvarijo pašnika. Nekatere svinje rijejo vedno, takšne se morajo zakrogli (zatrknati). Pri drugih svinjah tega ni treba storiti, ker je to trpinčenje in živalim škoduje.

8. Svinje, ki tehtajo 80–100 funtov, se pri dobrini paši lahko popolnoma same redijo. Mlajšim živalim je treba piče prilagati.

9. Neobhodno potrebno je, da dobijo pasoče se živali v odmorih senčnatih vazužetje. Vode za pijačo in kališanje morajo vedno imeti.

10. Ako se radi trdih pašnih rastlin ali iz drugih razlogov mora piče prilagati, zgodi se to najboljše zvečer ali opoldne. Na vsak način se poženejo svinje lačne na pašo.

11. Neobhodno potrebno je, da se vsaka žival tudi pri dobrini paši opazuje, da se preprečijo izgube. Pri slabih paši in vročini je treba še natančneje opazovati in se ne sme predolgo odlašati s prilaganjem piče, ako je potrebno.

(Gosp. Glasn.)

Gospodarski svetnik H. Kofahl, Zernickow.

Natrijev bisulfit kot nadomestno sredstvo za žvepljenje.

Vsled vojnih razmer trpimo pomanjkanje raznih potrebnosti, kakor tudi zlasti pomanjkanje žvepla za žveplanje sodov in vina.

Od mnogih, od raznih strani priporočenih nadomestnih sredstev za žveplje pride v prvi vrsti o pošteo natrijev bisulfit, beli močno po žveplenem dvokisu dišeči pršak, ki smo ga doslej uporabljali le za ozdravljenje rjavečih vin.

Natrijev bisulfit ali žveplenokislki sodik je prenasičena spojina žveplovega dvokisa z natrijem (sodikom). Že na zraku se hitro razkraja in oddaja žveplov dvokis, to je tisto spojino žvepla s kisikom, ki se razvija, ako žveplje gori, ki je dušeč, brezbarven plin.

Še hitreje se to godi, če se natrijev bisulfit pomeša s kako kislo tekočino (na pr. z vinom). Močnejša (vinska) kislina prepodi žveplov dvokis iz rahle spojine s sodikom in se z njim sama spoji. Tako oproščen žveplov dvokis učinkuje ravnotakto, kakor oni, ki se razvije v sodu, ako v njem sežemo žveplje. Iz tega sledi, da se da z natrijem bisulptom vino ravnotako žveplati kot z žveplom.

Da, natrijev bisulfit ima še mnogo prednosti pred žveplom. Prva prednost je ta, da ga lahko natančno odtehtamo in tako na-tančno vemo, koliko žveplovega dvokisa vinu dodamo, kar pri porabi žvepla ni, ker en del žveplovega dvokisa, ki se ne da določiti iz sodu pri natakanju vina, zopet odide.

Vinski zakon dovoljuje, da se sme pri zdravljenju obolelih vin porabiti največ pet gramov ($\frac{1}{2}$ dk) natrijevega bisulfita na sto litrov vina. Ta množina v vsakem slučaju, to je naj si bo vino podvrženu rjavenju, služnosti (vlačljivosti) ali drugi bolezni, zadostuje.

Če hočemo pa zdravo vino zažveplati, kar se pri pretakanju vedno priporoča, da obdrži vino svojo svetlo barvo in da se rajši učisti, potem zadostuje polovica te množine bisulfita, torej 2 do 3 g na hl.

Druga prednost natrijevega bisulfita je, da se z njim vino lahko zažvepla, na da bi ga bilo treba pretakati.

To pride zlasti pri vinih prav, ki so podvržena rjavenju in ki jim zrak, kojega se vino pri pretakanju več ali manj vselej nasrka, škoduje.

Natrijev bisulfit se razmeša v kozarcu vode, nato se raztopina vlije v vine, z njim se dobro premeša in žvepljanje je izvršeno.

Edina napaka natrijevega bisulfita je, da se na zraku hitro razkraja in postaja vedno slabši. Zato se ga mora braniti v dobro zaprti posodi, najbolje v steklenici s širokim glrom, kakor jih na pr. rabimo za ukuhavanje sadja. Seveda je treba steklenico z zamaskom iz plutovine, ali pa vsaj s tesno prilegajočim pokrovom dobro zamašiti.

Medtem, ko je raba natrijevega bisulfita za žveplanje vina že davno znana, se natrijevega bisulfita doslej ni rabilo za žveplanje prazne posode, ki ima namen, da se obvaruje posodo pred škodljivimi glicicami, zlasti pred plesnobo.

V 50. št. „Allg. Weinzeitung“ iz leta 1917. priporoča g. dvorni svetnik Karol plem. Portele, referent za vinarstvo v c. kr. kmetijskem ministru na Dunaju, natrijev bisulfit tudi za žveplanje praznih sodov.

Vsakemu umnemu kletarju je znano, da je treba sod takoj, ko ga izpraznimo, dobro pomiti, posušiti, zažveplati in zabiti in da je le tako mogoče sod ohraniti pred pustim duhom ali pred plesnobo. Pri gorenju žvepla se razvijajoč plin, žveplov dvokis, zabranji razvoj škodljivih glicic na lesu v sodu in ohrani sod pred pokvarjenjem.

Iz prakse vemo, da je treba za enkratno žveplanje sodov vzeti pri manjših sodih (do 6 hl) 5 g, to je pol deke žvepla na vsak hektoliter vsebine.

Pri večjih sodih se vzame žvepla lahko nekoliko manj, ker je površina soda v razmerju z vsebinou veliko manjša, kajti sod od 1 hl ima notranje površine 1,69 m², sod 10 hl vsebine 6,6 m² in sod 100 hl samo 22' m površine. Zato zadostuje za konserviranje lesa vse velikih sodov razmeroma veliko manj žvepla kot pri malih sodih, in sicer: za žveplanje 10 hl sodov 25 do 30 g (3 deke) žvepla in za žveplanje 100 hl sodov samo 100 do 120 g (10 do 12 dkg) žvepla.

Ker žveplov dvokis iz soda sčasoma zopet izhlapi, ozir. se izpremeni v drugo obliko, je treba žveplanje vsaka dva do 3 mesece ponoviti.

Ker se pa pri žveplanju sodov nabere v njih, zlasti po večkratnem žveplanju, preejšnja množina žveplove kisline, ki ki na okus vina slabovplivala, je treba pred zopetno uporabo za vino sod dobro pomiti, če pa že dolgo časa ni bil v rabi in je bil večkrat žveplan, se priporoča sod bodisi s čisto vodo, ki smo je dodali nekoliko sode, izlužiti.

Ako rabimo namesto žvepla za žveplanje sodov natrijev bisulfit, potem se to zgodi na sledeči način:

Izpraznjen sod od vina najprej dobro pomijemo potem ga pa pustimo nekoliko časa (2 do 3 dni) da se posuši.

Nato vzamemo toliko vode, kolikor je treba, da se z njo sod po dogah in dnesih dobro pomoči (oplakne). V tej vodi raztopimo primerno množino natrijevega bisulfita, kar se ravna po velikosti soda, ki ga je zažveplati.

Na vsak hl (100 litrov vsebine vzamemo pri manjših sodih (do 6 hl) 10 g (eno deko) natrijevega bisulfita, pri večjih sodih lahko nekoliko manj. V splošnem se lahko reče, da se potrebuje za žveplanje praznih sodov bisulfita še enkrat toliko kot žvepla.

S pripravljeno raztopino natrijevega bisulfita v vodi na to sod dobro izplaknemo. Najbolje, da nalijemo raztopino v sod, sod zamašimo in ga toliko časa semertja kota-mo, da se po dogah in dnesih s to tekočino povsod dobro pomoči.

Sod ostane zabit in je potem varen pred pokvarjenjem. Po preteklu 2 do 3 mesecev, sploh vselej takrat, ko sod, če ga odmašimo in poduhamo, ne diši več po žveplovi sokislini, je treba žvepljanje ponoviti.

Velike sode, ki imajo vratica, zažveplamo z natrijevim bisulfitem tudi lahko na sledeči način:

Odtetano množino natrijevega bisulfita (6 do 8 g na hl) stresemo v kako lončeno skledo in jo polijemo s kozarcem stanjsane solne kisline. Nato vratica hitro zapremo in tudi vreho (najbolje že poprej) dobro zamašimo. Močnejša solna kislina prežene iz natri-

jevega bisulfita žveplov dvokis, ki sod na polni in ga obvaruje pred pokvarjenjem. Po preteklu 2 do 3 mesecev to delo ponovimo.

Stanjšano solno kislino si pripravimo lahko sami na ta način, da si kupimo v drogeriji nekaj močne (koncentrirane) solne kislino (ne narobe!) od te vlijemo v kozarec vode približno dobro žlico, ter jo z vodo posmešamo. Ta način žveplanja z bisulfitom ima pred že opisanim še to prednost, da ostane sod pri njem popolnoma suh.

B. Skalicky v „Kmetovalcu“.

Loterijske številke.

Gradec, 30. januarja 1918: 81, 11, 34, 73, 45.
Dunaj, 26. januarja 1918: 64, 84, 14, 87, 88.
Trst, 7. februarja 1918: 25, 20, 46, 47, 84.
Linc, 19. januarja 1918: 58, 8, 11, 70, 76.

Znana f. ur Max Böhnel, Dunaj, IV., Margaretenstr. 27/51 nam naznana, da ima vključ pošiljanju cen še nekatere vrste ur po stari ceni na razpolago, ki bodojo pač v kratkem času razprodane. Na zahtevo dobri vsak čitatelj našega lista veliki il. cene franko proti pošiljalci K 1—.

Zadnji telegrami.

Naš cesar svojim narodom!

K.-B. Dunaj, 13. februarja. Cesar je izdal včeraj sledeče lastnorično pismo:

Mojim narodom!

Hvala milostni božji pomoči smo sklenili mir z Ukrajino.

Naše zmagovalno orožje in naša s trdnim vztrajanjem zaledovana odkrita mirovna politika podala sta prvi plod za naš obstoj peljane te obrambene vojne.

Skupno z mojimi težko izkušenimi narodi zaupam nato, da bodo po prvem, za nas tako razveseljivem sklepu miru kmalu splošni in mi r trpečemu človeštvu privoščen.

Pod vtisom tega miru z Ukrajino obrača se naš pogled polno simpatij proti pridnemu mlademu narodu, v katerega srcu je prvič med našimi nasprotniki čut ljubezni do bližnjega učinkoval in kateri je po v brezstevilnih bitkah dokazani hrabrosti imel tudi tedaj dovolj odločnosti, da je svojemu najboljšemu prepričanju pred vsem svetom z dejanjem izraza dal.

Tako je izstopil kot prvi iz tabora naših sovražnikov, da v interesu čimhitrejšega uresničenja zdaj skupnega velikega cilja svoja stremljenja z našo silo združi.

Ako sem se že od prvega trenutka sem, ko sem zasedel prestol mojih prezvišenih predhodnikov, čutil edinega z mojimi narodi v kakor skala trdni odločitvi, nam vsiljeno borbo do dosege častne in miru izvojevati, čutim se tem bolj edinega z njimi v tej uri, v kateri se je zdaj prvi korak za uresničenje tega cilja storil.

Z občudovanjem in ljubezni polnim priznanjem za skoraj nad-

človeško vztrajanje in brezpri-merno požrtvovalnost naših junaških čet ter onih, ki vsak do-ma ne manjšo požrtvovalnost do-kazujejo, gledam polno zaupanja v bližnjo srečno bodoč-nost.

Vsemogočni blagoslovla nas naj i naprej z močjo in vztrajnostjo, da ne samo za nas in naše nove zavezničke, marveč tudi za vso človeštvo dosežemo konečno veljavni mir.

Seidler l. r. Karl l. r.

* * *

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 13. februarja. Uradno se danes razglaša:

Nobena pomembna bojevna delovanja.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 16. februarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta in nemškega in prestolonaslednika. Močnejši poizvedovalni oddelki, ki jih je sovražnik severno od Lensa in severno od potoka Oignon vporabil, bili so v bližnjem boju zavrnjeni. V ostalem bilo je bojevno delovanje na manjše poizvedbe in artiljerijski ogenj v posameznih oddelkih omejeno. — Armada vojvode Albrechta. Po kratkem boju bil je sovražnik pod najtežjimi izgubami nazaj vržen. V naši roki so ostali vjeti. Na Sudetskem in na Hartmannswillerkopfju artiljerijski in minski boj. — V povrnili na sovražno metanje bomb na Saarbrücken z dne 5. t. m. napadli so naši letalci včeraj zvečer trdnjava Nancy z uspehom.

Makedonska fronta. Pri Monastirju in ob Vardarju artiljerijsko in letalno delovanje.

Prvi generalkvartirmojster Ludendorff.

20.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 13. februarja. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 20.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Jugoslovanski klub.

Dunaj, 13. februarja. „Jugoslovanski klub“, katerega načelnik je mariborski kaplan dr. Anton Korošec, zasleduje zdaj prav čudo politiko. Vsaka izjava tega kluba dokazuje jasno, da se gospodom ne gre za blagostanje avstrijske domovine, marveč edino za uresničenje „Velike Srbije“, katero imenujejo sicer „Jugoslavijo.“ Pri temu je „jugoslovenskemu klubu“ vsako sredstvo dobro. Zato se je spobotal zdaj s Čehi, ki so svoj čas posojila ruski socialistične federativne republike.

sko-poljskemu izkorisčanju. „Jugoslovani bi podobno radi pogoljni spodnjo Štajersko deklaracijo v Korosko ter jo združili s pasivno, spodarjeno Kranjsko. Taka politika razvija avstrijskih kronovin delata danes „jugoslovanski klub“, katerega člani se tem ob gotovih prilikah še bahajo s sestavljenje ob avstrijskim patriotizmom.

Anglija proti miru.

Petersb

ovske mor Angleška vlada se ne čuti zavezano, družb ali v priznala mir, ki se je sklenil med Avstro-Ugrsko, Nemčijo in onim, ki so ga podrobneje do v imenu Ukrajine.

(To je pač prav vse eno, ali priznataj prej glijeta zanjo gotovo prav neprijetni ali bodo v Glavno je, da bodejo ta mir tisti držaločeni ljudi so pogodbo podpisali. Op. uredništva.)

Nove republike.

Na Ruskem se pojavljajo zdaj v dnevom nove republike, ki hočajo pridržati svojo državno samostojnost. Najhujši bo Finska, v kateri nesrečni deželi je ruske desetletja sem divjal in kjer tudi zverino „rdeče garde“ boljševikov na jaški način nastopajo. Težki je finski svobodo. Ali gotovo j... ga bodejo zmagovito končali. Tudi ... nova republiko ... Wolga-Ural se je ustanovila. In tako ... iz stare Rusije izrezana nova država. Kdo bi si svoj čas mislil, da bode veliki organizem „svete Rusije“ razpadel in ser... Z Rusijo pa je padla tudi tista vseslovenska ideja, ki je svoj čas povzročila to grozne nezahajljivo prelivanje krvi. Staro Rusijo so pokončili na tudi panskavizem!

Ruski državni bankerot.

Vladni dekret.

K.-B. Petersburg, 10. 2. Objavljen slednji dekret o anuliraju državnih pospejet v seji osrednjega izvršilnega o dne 3. februarja:

1. Vsa državna posojila, ki so jih v vlade ruske buržoazije, se s prvim cembrom 1917 naprej proglašajo za neveljavne. Decemberski kuponi ne bodo več izplačani.

2. Prav tako so neveljavna vsa posojila, ki so jih prevzele te vlade za posojila liničnih podjetij.

3. Vsa inozemska posojila so brezpop in brez vsake izjeme razveljavljena.

4. Obligacije na kratko dobo ostajajo v veljavi. Odstotki se ne bodo plačati. Obligacije same veljajo kot kreditne li-

5. Manj premožni državljanji, ki imajo razveljavljena notranja posojila do 10 rubljev, bodo oškodovani z deleži posojila ruske socialistične federalne republike.

6. Vloge v državnih hranilnicah in hove obresti so nedotakljive. V posesti nlinic se nahajača razveljavljena posojila prevzela na dolg republike.

7. O odškodovanju zadrgi i. t. d. bodo izdelala posebna določila.

8. Likvidacijo posojil vodi najvišji skoški gospodarski svet.

9. Izpeljava je naloga državne banke.

10. Ugotovitev manj premežnih se izvršila po posebnih komisijah. Te imajo pravico prihranek, ki niso bili pridobljeni delom, popolnoma anulirati, celo če ne segajo svote 5000 rubljev.

Kdo bo trpel?

Klasični bankir Rusije je bila Franc Kateri je Rusija že pred vojsko dolgoval tovo kakih 20 miljard frankov. Med vje narastel dolg na 25 miljard. Angleži gubi približno 7 miljard rubljev, Ameri miljardo dolarjev. Japonska je posodila sijo 390 milijonov jenov. Tudi Nizozemska izgubila precej denarja. Nemčiji dolguje sija okoli 2 miljardi.